

Barna dine er ikke barna dine.
De er sønnene og døtrene til livet
som lengter etter seg selv.
De kommer gjennom deg,
men ikke fra deg.
Selv om de er sammen med deg,
tilhører de deg ikke.
Du kan gi dem din kjærlighet,
men ikke alle tankene dine,
for de har sine egne tanker.

Du kan huse kroppene deres,
men ikke sjelene deres,
for sjelene tilhører morgendagens hus.
Du kan strebe etter å bli lik dem,
men forsøk ikke å få dem lik deg.

Livet går ikke bakover,
og dveler ikke ved gårdsdagen.

Du er buen som barna skytes ut fra
som levende piler.
Bøy deg med all din kraft
slik at pilene kan nå langt

-Khalil Gibran